

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. София, 15.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9606** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН):

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и адрес [населено място], [улица], представлявано от адв. Г. Г. срещу решение от 30.07.2012 г. на Софийски районен съд, 4-ти състав, по нахд № 7845/11 г., с което е изменено наказателно постановление № 22-2201745/19.10.2010 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 2500 лв., изменено от въззивната инстанция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 128, т.2 от Кодекса на труда на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал.1 от Кодекса за труда.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и необосновано, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Основните доводи са, че не всички събрани по делото доказателства са обсъдени в тяхната цялост от съда. Жалбоподателят счита, че проверяващите органи не разполагат с компетентност да извършват проверка за спазването на трудовото законодателство по отношение на прекратения трудов договор, тъй като към момента на проверката не е налице трудовоправна връзка между работодателя и работника. Моли касационната

инстанция да отмени Решение от 30.07.2012 г. на СРС и да постанови ново, с което да отмени наказателното постановление.

Ответната страна, представлявана от юрк. Д., моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна и решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Със съдебно решение от 30.07.2012 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 4-ти състав по нахд № 7845 по описа на 2011г. е изменил наказателно постановление постановление № 22-2201745/19.10.2010 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 2500 лв. като е намалил санкцията на 1500 лева за нарушение на чл. 128, т.2 от Кодекса на труда на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал.1 от Кодекса за труда.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото - показанията на свидетеля Г. В. В., актосъставител, писмените доказателства от административната преписка, както и представените в хода на съдебното производство писмени доказателства, а именно разходен касов ордер, трудов договор от 31.10.2007 г., допълнително споразумение към него от 01.01.2010 г. и заповед за прекратяване на трудовия договор от 08.06.2010 г.

Въз основа на събрания в първоинстанционното производство доказателствен материал, районният съд е приел за установено, че при извършена проверка за времето от 16.08.2010 г. до 25.08.2010 г. от органите на Инспекция по труда за спазване на трудовото законодателство, било констатирано, че към 25.08.2010г. на С. М. Н. не е изплатено начисленото трудово възнаграждение за месец юни 2010г., пропорционално на отработените работни дни. Съставен е протокол за извършена проверка, с който е дадено задължително предписание на работодателя в срок до 30.09.2010г. да изплати на С. М. Н. дължимото трудово възнаграждение за месец юни 2010г. Същото е било изплатено на 31.08.2010 г., видно от приложения по делото разходен касов ордер.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението е валидно и допустимо и правилно. . При постановяването му съдът не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и материалния закон.

От правна страна, възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото доказателства и въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи относно това, че при осъществяване на дейността на [фирма] е нарушена разпоредбата на чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда, тъй като дружеството, в качеството на работодател, не е изплатило на С. М. Н. дължимото трудово възнаграждение за месец юни 2010г. в уговорения срок, пропорционално на отработените дни. Правилно въззивната инстанция е констатирала, че въпреки, че

работодателят е изплатил съответното трудово възнаграждение в срока на даденото задължително предписание от органите на Инспекция по труда, това не го освобождава от отговорност за извършеното административно нарушение на чл. 128, т.2 от Кодекса на труда, което е безспорно доказано от събрания доказателствен материал пред първоинстанционния съд. Фактът, че работодателят е спазил задължителното предписание на инспекцията се явява смекчаващо отговорността обстоятелство, затова правилно въззивната инстанция е изменила наказателното постановление в тази му част, като е намалила имуществената санкция до минималния, предвиден в закона размер на 1 500лв.

По изложените съображения съдът не намира основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното, Административен съд - София град, XIV – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.07.2012 г. на Софийски районен съд, 4-ти състав, по нахд № 7845/11 г., с което е изменено наказателно постановление № 22-2201745/19.10.2010 г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда” - С., с което за нарушение на чл. 128, т.2 от Кодекса на труда на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл. 414, ал.1 от Кодекса за труда е наложено административно наказание „имуществена санкция” на [фирма] в качеството му на работодател в размер на 1500 лв. (хиляда и петстотин лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.